

ειν χρῆ 85 ὁ ἀντιλογεόμενος ... ἀφυῆς ἐς μάθησιν ὧν χρῆ 279 τοῖς παισὶ μάλιστα χρῆ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι. || **χρεών** (ἐστί) (τύπ. χρειών). Δημόκριτος 39 ἀγαθὸν ἢ εἶναι χρῆ εὖ ἢ μιμεῖσθαι 55 ἔργα καὶ προήξιας ἀρετῆς, οὐ λόγους, ζηλοῦν χρῆ εὖ ὧν 84 ἐώντων πρῶτον αἰσχύνεσθαι χρῆ εὖ τὸν αἰσχροῦ ἔρ-
δοντα 92 χάριτας δέχεσθαι χρῆ εὖ προσκοπευόμενον κρέσσο-
νας αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι 191.18 διόπερ τὰ μὲν μὴ δίζεσθαι
χρῆ εὖ 207 ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι
χρῆ εὖ 225 ἀληθομυθεῖν χρῆ εὖ, οὐ πολυλογέειν 285 γι-
νώσκειν χρῆ εὖ ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανοῆν τε εὐοῦσαν καὶ ὀλι-
γοχροόνιον 3. Πρέπει/εἶναι καθήκον, it must/it is a duty, Ἡρά-
κλειτος 43 ὕβριν χρῆ σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊὴν 44 μάχε-
σθαι χρῆ τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος Δημόκρι-
τος 44 ἀληθόμυθον χρῆ εἶναι 258 κτείνειν χρῆ τὰ πημαίνοντα
261 ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν χρῆ καὶ μὴ παρίεναι.
|| **χρεών** (ἐστί). Δημόκριτος 259.3 οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δο-
κεῖ μοι χρῆ εὖ εἶναι ποιεῖν. || **τὰ χρῆ ἐόντα**. Τὰ δέοντα/τὰ
καθήκοντα, duties/obligations, Δημόκριτος 174.4 ὅς δ' ἂν καὶ δί-
κῃς ἀλογῇ καὶ τὰ χρῆ ἐόντα μὴ ἔρδη 256 δίκη μὲν ἐστὶν
ἔρδειν τὰ χρῆ ἐόντα, ἀδικία δὲ μὴ ἔρδειν τὰ χρῆ ἐόντα
4. Πρέπει (κατὰ λογικὴ ἀνάγκη), it must (according to logical
necessity), Παρμενίδης 6.1 χρῆ τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' ἐὸν ἔμμε-
ναι Μέλισσος 3 ἄπειρον αἰεὶ χρῆ εἶναι 8(2)-(6) τοιαῦτα χρῆ αὐ-
τὰ εἶναι ... εἶναι χρῆ ἕκαστον τοιοῦτον ... τοιαῦτα χρῆ εἶναι. ||
Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χρῆ ἢ ν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς
πάντα περῶντα Μέλισσος 7(9) κρίσιν δὲ ταύτην χρῆ ποιήσα-
σθαι Ἀναξαγόρας 4.1-20 χρῆ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλὰ ... ἐν τῷ
σύμπαντι χρῆ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα 5 γινώσκειν χρῆ
Δημόκριτος 155.2 τί χρῆ διανοεῖσθαι. || **χρεών ἐστι**. Παρμε-
νίδης 2.5 ἢ δ' ὥς οὐκ ἐστὶν τε καὶ ὥς χρῆ εὖ ἐστί μὴ εἶναι
8.11-45-54 ἢ πάμπαν πελέναι χρῆ εὖ ἐστὶν ἢ οὐχὶ ... οὔτε τι
βαιότερον πελέναι χρῆ εὖ ἐστί ... τῶν μίαν οὐ χρῆ εὖ ἐστὶν.

χρῆσθαι (τύπ. χρᾶσθαι) 1. Χρησιμοποιῶ/μεταχειρίζομαι,
use, Ἡράκλειτος 104 καὶ διδασκάλῳ χρῆ εὖ τὰ ὁμίλῳ Ἀ-
ναξαγόρας 4.10 τὰ ὀνήιστα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν

χρῶνται 21b ἐμπειρία δὲ καὶ μνήμη καὶ σοφία καὶ τέχνη ...
σφῶν τε αὐτῶν χρῶμεθα Δημόκριτος 159.7 τὸν χρῶμενον
ἀφειδῶς αἰτιασάμενος 173.5 τοῖς τε ἀγαθοῖσιν οἷόν τε χρῆ-
σθαι καὶ πρὸς τὰ κακὰ 181.2 προτροπῇ χρῶμενος καὶ λό-
γον πειθοῖ 270 οἰκέταισιν ὥς μέρεσι τοῦ σκήνεος χρῶ ἄλλω
πρὸς ἄλλο. || Δημόκριτος 277.9 ἀνάγκη γάρ, ὅς ἂν γένηται, τού-
τῳ χρῆσθαι 2. Χρειάζομαι, need, Ἐμπεδοκλῆς 112.10 μαν-
τοσυνέων κερημένοι.

χρήσιμος. Χρήσιμος/ὠφέλιμος, useful/beneficial, Δημόκρι-
τος 172.4 ὕδωρ βαθὺ εἰς πολλὰ χρῆσιμον καὶ δαῦτε κακὸν
282 χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρῆσιμον εἰς τὸ ἐλευθέ-
ριον εἶναι καὶ δημοφελέα.

χρῆσις. Χρήση/ἀνάλωση, use/consumption, Δημόκριτος 282
χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρῆσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον
εἶναι καὶ δημοφελέα.

χρησιμότης (ἀντ. 10. νόσος). Χρεία/ἐνδεΐα, need/want, Ἐμπε-
δοκλῆς 65 χρῆσιμότης καὶ νόσος.

χρηστός 1. Χρηστός/ὠφέλιμος, beneficial/useful, Ξενοφάνης
1.23 τοῖς οὐδὲν χρῆσθαι ἐνεστι Δημόκριτος 229 φειδῶ τοι
καὶ λιμὸς χρῆσθαι 235.8 διὰ ταχέος τε ἢ ἡδονῇ παροίχεται,
καὶ οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρῆσθαι ἐστιν. || τὸ χρηστόν. Τὸ συμφέ-
ρον, advantage/benefit, Δημόκριτος 252 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν
τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι, ὅπως ἄξεται εὖ, μήτε φιλονικέοντα
παρὰ τὸ ἐπιεικὲς μήτε ἰσχὺν ἐαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ
χρῆσθαι τὸ τοῦ ξυνοῦ 2. Χρηστός/ἐντιμος, upright/honest,
Δημόκριτος 99 ζῆν οὐκ ἄξιος, ὅτῳ μηδὲ εἰς ἐστι χρῆσθαι φί-
λος. || Δημόκριτος 253.1 τοῖς χρῆσθαι οὐ συμφέρον ἀμε-
λέοντας τῶν ἐωυτῶν ἄλλα προήσσειν τὰ γὰρ ἴδια κακῶς ἔσχεν.

χροιά (τύπ. χροΐή, χροΐα). Χρῶμα, colour, Ἐμπεδοκλῆς 71.3
κιτριναμένον εἶδη τε γενοίατο χροΐά τε θνητῶν Πυθαγόρειοι 42
(DK I 462,34) διὸ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι τὴν ἐπιφάνειαν χροΐαν
ἐκάλουν Ἀναξαγόρας 4.4-14 σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἰ-